

Dekanat RADUŃ Kościół pod wezwaniem św. Jerzego został założony tu w 1666 r. na fundusz Kazimierza Franckiewicza, ówczesnego właściciela Ossowa, i jego żony Aleksandry. Nowa drewniana świątynia została zbudowana w 1732 roku na środki księcia Jerzego Radziwiłła.

Najpierw – prawdopodobnie – kościół miał dwie wieże, ale w XIX w. zostały one rozebrane. Pod koniec wieku kościół przedstawiał sobą prostokątną w podstawie świątynię z pięciościenną apsydą, krytą dwuspadowym dachem gontowym czterospadowym nad prezbiterium. Główna fasada była zakończona trójkątnym frontonem pod dużym koronkowym krzyżem, w niszy frontona została ustawiana figura św. Jerzego. Po prawej stronie kościoła osobno stała dwupiętrowa drewniana dzwonnica pod czterospadowym dachem. Kompleks był otoczony wysokim kamiennym ogrodzeniem z jednoprzęsłową otynkowaną bramą ceglana.

Od drugiej połowy XVIII wieku do ossowskiej parafii należała również kaplica w siedzibie Pogorodno. Kiedyś działała też kaplica we wsi Wajdaki. † Parafia rosła i na początku XX w. stary kościół już nie mieścił wszystkich parafian. Dlatego po otrzymaniu pozwolenia na nową świątynię wierni pod przewodnictwem swego proboszcza ks. Wiktora Kaczańskiego zaczęli budowę nowego kamiennego kościoła w stylu neogotyckim. W 1910 r. prace zostały skończone i kościół poświęcono pod historycznym wezwaniem św. Jerzego.

Świątynia o trzech nawach, jednej wieży, z pięciościenną apsydą i transeptem została zbudowana z żółtej cegły. Nad główną fasadą wzniesiono ośmiościenną namiotową wieżę-dzwonnicę, nad ołtarzem – stromą sygnaturkę. Główne wejście ma wygląd perspektywicznego neogotyckiego portalu.

